

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OKRUŽNI SUD U BANJALUCI
Broj: 71 0 K 376080 25 Kž
Banjaluka, 18.11.2025. godine

U IME REPUBLIKE SRPSKE!

Okružni sud u Banjaluci, u vijeću sastavljenom od sudija ovog suda mr Srđana Force, kao predsjednika vijeća, Pane Gavrića i Branimira Jukića kao članova vijeća, uz učešće zapisničara Dobrile Sandić, u krivičnom predmetu protiv optuženog M. K. zbog krivičnog djela nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz člana 190. stav 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske, odlučujući o žalbi branioca optuženog Zorana Nedimovića, advokata iz Banjaluke, izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 K 376080 22 K od 28.10.2024. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 18.11.2025. godine, donio je

PRESUDU

Odbija se, kao neosnovana, žalba branioca optuženog M. K. i potvrđuje presuda Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 K 376080 22 K od 28.10.2024. godine.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 K 376080 22 K od 28.10.2024. godine (u daljem tekstu: pobijana presuda) optuženi M. K. oglašen je krivim da je u vrijeme, mjestu i na način opisan u izreci pobijane presude, počinio krivično djelo nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz člana 190. stav 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 64/17, sa naknadnim izmjenama u daljem tekstu: KZ RS), pa mu je sud na osnovu tog zakonskog propisa i odredbi člana 41., 43., 46. stav 1., 62. i 63. KZ RS izrekao uslovnu osudu kojom je optuženom prethodno utvrđena kazna zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci i istovremeno određeno da se ista neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od 3 (tri) godine od dana pravosnažnosti presude ne izvrši novo krivično djelo i ukoliko se podvrgne obaveznom prihosocijalnom tretmanu. Na osnovu odredbe člana 80. stav 1. KZ RS, optuženom je uz uslovnu osudu izrečena mjera bezbjednosti obavezan psihosocijalni tretman kojom se optuženom M. K. nalaže podvrgavanje obaveznom psihosocijalnom tretmanu, u trajanju od 6 (šest) mjeseci računajući od dana pravosnažnosti presude, koji će se provoditi u Javnoj ustanovi Centar za socijalni rad Banjaluka, koji je obavezan sud obavjestiti o provedenoj mjeri. Određeno je da ukoliko se optuženi ne podvrgne obaveznom psihosocijalnom tretmanu, sud će na osnovu odredbe člana 80. stav 4. KZ RS opozvati uslovnu osudu i izreći utvrđenu kaznu zatvora. Na osnovu člana 108. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 53/12, 91/17, 66/18 i 15/21, u daljem tekstu: ZKP RS), oštećena D. K. je sa imovinskoopravnim zahtjevom upućena na parnični postupak. Na osnovu odredbe člana 96. stav 2. tačka e) i člana 99. stav 1. ZKP RS optuženi je obavezan da plati troškove krivičnog postupka u iznosu od

150,00 (stotinupedeset) KM, na ime sudskog paušala, u roku od 30 (trideset) dana po pravosnažnosti presude.

Protiv pobijane presude žalbu je blagovremeno izjavio branilac optuženog Zoran Nedimović, advokat iz Banjaluke zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede Krivičnog zakonika, zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog odluke o krivičnim sankcijama i troškovima krivičnog postupka sa prijedlogom da sud uvaži žalbu, pobijanu presudu preinači i optuženog oslobodi optužbe za krivično djelo za koje je optužen ili da prvostepenu presudu ukine i održi pretres ili da prvostepenu presudu ukine i predmet vrati na ponovni postupak. Obrazlažući bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 311. stav 1. tačka k) ZKP RS se navodi da svjedok oštećena D. K. i nije mogla sjetiti se opisanog događaja i da je na glavnom pretresu iznosila neka druga događanja pa su time izostali razlozi o odlučnim činjenicama. Ističe da povrede kod oštećene nisu vještačene niti je dostavljeno ljekarsko uvjerenje, kao i da je svjedok odbrane M. M. potvrdio da je sreo optuženog i da su sjedili u „Snack baru“ kafiću u centru grada. Navodi da se oštećena bila odselila iz kuće optuženog ali da je zbog straha da ne dovede drugu ženu ponovo se vratila u kuću optuženog a da je odbrana dokazala da optuženi dana 14.09.2021. godine i nije bio u kući. U pogledu činjenične osnova navodi da je sud izveo pogrešan zaključak da je povrede oštećenoj nanio optuženi. Kako nije dokazano da je optuženi počinio predmetno krivično djelo smatra da i nisu postojali uslovi za izricanje kazne optuženom.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Ispitujući pobijanu presudu u dijelu u kojem se pobija žalbom, u smislu odredbe člana 320. ZKP RS, odlučeno je kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Žalba nije osnovana.

Nisu osnovani argumenti žalbe branioca da radnje od 14.09.2021. godine nisu dokazane. U pogledu navedene radnje sadržani su razlozi na (strani 5.) pobijane presude i pravilno prvostepeni sud dovođenjem u vezu iskaz saslušanog svjedoka oštećene D. K. sa izvedenim materijalnim dokazima navedenim na (strani 3. pasus 2.) pobijane presude i to prvenstveno nalazom i mišljenjem ljekara službe hitne pomoći broj protokola 18377/21 od 14.09.2021. godine kao i nalaza i mišljenja UKC RS broj protokola 3542390/21 od 14.09.2021 godine. Navedeni svjedok je do detalja opisala koje radnje je tog dana optuženi preduzimao (hvatanje za kosu, udaranje pesnicom i dr.) i prvostepeni sud je na pravilan način utvrdio da je optuženi preduzeo opisane radnje u činjeničnom supstratu pobijane presude.

Nadalje, žalbeni prigovor da se oštećena izjašnjava o nekim drugim događajima takođe nisu prihvatljivi iz razloga što pobijana presuda u pogledu drugih događanja sadrži jasne razloge na (strani 5.) pobijane presude i time su otklonjene bilo kakve nejasnoće u pogledu drugih događanja obzirom da je između oštećene i optuženog i ranije bilo svađa a takođe pravilno su dati i razlozi u pogledu potrebe vještačenja povreda kod oštećene i date razloge u tom pravcu navedene na (strani 6. pasus 2.) pobijane presude prihvata i vijeće ovog suda pri tom cijeneći prirodu krivičnog djela za koje je optužen.

Na osnovu navedenog suprotno žalbenim prigovorima nisu počinjene bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 311. stav 1. tačka k) ZKP RS iz razloga što obrazloženje pobijane presude sadrži razloge o odlučnim činjenicama.

Dakle, prvostepeni sud je u obrazloženju pobijane presude u bitnom izložio sadržaj izvedenih dokaza, te u skladu sa odredbom člana 295. stav 2. ZKP RS, savjesno ocijenio svaki dokaz pojedinačno, a zatim je iste doveo u međusobnu vezu, te je na osnovu takve ocjene dokaza izveo pravilan zaključak da su se u radnjama optuženog stekla sva bitna obilježja krivičnog djela koje mu se stavlja na teret, te mu je je sud, na osnovu odredbe člana 190. stav 1. KZ RS, prethodno utvrdio kaznu zatvora u trajanju 6 (šest) mjeseci te uz primjenu odredbe člana 41., 43., 61. i 62. KZ RS, izrekao uslovnu osudu sa rokom provjere od 3 (tri) godine.

Pravilno je na osnovu odredbe člana 80. stav 1. KZ RS uz uslovnu osudu izrečena i mjera bezbjednosti obaveznog socijalnog tretmana koju će provoditi Centar za socijalni rad Banjaluka pritom cijeneći brojnost radnji nasilja za koje je ranije prijavljivan.

Žalbeni prigovori branica da je sud sudio na osnovu empatije prema oštećenoj i da na pravilan način nije vršena procjena rizika su proizvoljni i nisu potkrijepljeni bilo kakvim dokazima i činjenično stanje je i potpuno i pravilno utvrđeno.

U pobijanoj presudi, po ocjeni ovog vijeća, prvostepeni sud je na pravilan način vrednovao olakšavajuće okolnosti na strani optuženog, a to je da pomaže oštećenu koja je nezaposlena, da je porodičan čovjek, otac dvoje djece i po ocjeni ovog vijeća, pri tom cijeneći propisanu kaznu za krivično djelo nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz člana 190. stav 1. KZ RS prethodno utvrđena kazna zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci sa rokom provjere od tri godine je primjerena kazna i da će se izrečenom kaznom postići svrha kažnjavanja.

Iz navedenih razloga, sud je utvrdio da je žalba branioca optuženog neosnovana, zbog čega je potvrdio prvostepenu presudu i donio odluku kao u izreci na osnovu člana 327. ZKP RS.

Zapisničar
Dobriła Sandić

Predsjednik vijeća
mr Srđan Forca